

Not. Vi rekommenderar att Du först läser artikeln "Om den fysiska hjärnan" och sedan fortsätter med nedanstående.

Per Bruus- Jensen

Om Fenomenet Medvetande ...

Syntes

*När jag dör,
går världen under ...*

Arthur Schopenhauer

Med hänvisning till Martinus och hans kosmiska världsbild ska fenomenet medvetande definieras som "**kunskap om varandet**" - eller mer precist: "**kunskap om Någots varande**".

Dessutom framgår det att alla former för liv i princip råder över medvetande i ovanstående beskrivning - dock rangordande på olika kvalitetsnivåer.

Som de fyra viktigaste nivåerna anfördes följande:

1. Oreflekterat vetande (= aningsmedvetande; växtriket)
2. Reflekterat vetande (= medvetande om omvärlden; djurriket)
3. Retroflektivt vetande (= Jag-medvetande alias medvetande om det egna varandet; det jordiska människarikets medvetandeform)
4. Transpersonellt vetande (= kosmiskt medvetande; tillgång till hela världsalltets vetande om sig själv)

Vid varje tillfälle är medvetande ultimativt betingat av det vi förstår som *livsupplevelse*, på så sätt att medvetande och livsupplevelse i verkligheten är två sidor av samma "mynt". Vi upplever och får därmed kunskap om någots varande.

Bägge sidor av "myntet" ses som produkter av *organisk verksamhet*. En verksamhet som i första hand kan hänföras till den fysiska kroppens hjärna och centrala nervsystem, men som enligt Martinus också omfattar en *parafysisk* organstrukturs medverkan.

Medan den organiska totalstrukturen kan göra anspråk på objektiv status, utmärker sig både livsupplevelsen och medvetandet genom subjektiv status. Icke desto mindre ingår de två varandeformerna i ett symbiotiskt samspel med varandra och kan i samma förbindelse ömsesidigt påverka varandra.

* * *

Som grund för detta samspel tjänar primärt den omständigheten att den organiska totalstrukturen - drivet av ett självrefererande *ur- begär* - konstant realiserar sig själv som ett treenigt funktionskomplex; dvs. ett funktionskomplex som i en samstämd enhet omfattar tre principiellt olika funktionsaspekter:

1. Aspekten skapare/upplevare
2. Aspekten skapar-/upplevelseförmåga
3. Aspekten det skapade/det upplevda

varav de två första aspekterna har objektiv status, medan det tredje och sista har både objektiv och subjektiv status. Förklaring följer ...

* * *

Med hänsyn till den första aspekten tjänar denna under inflytande av det tidigare nämnda *ur - begäret* som initiativtagare och därmed ultimativ orsak till varje form av skapelse som det treeniga funktionskomplexet låter komma till uttryck, samtidigt som det också tjänar som ultimativt "vittne" till skapelseverksamhetens resultat. I praktiken känner vi denna viktiga aspekt som vårt **Jag**, vilket just utmärker sig som den skapande och upplevande instansen i oss (*Jag* bygger, konstruerar, skriver, ser, hör, känner, etc.).

Angående aspekt nr.2, tjänar denna som Jagets *förmåga* att i praktiken skapa och uppleva, och den är känd i vardagen genom det fenomen vi kallar **energi**, motsvarande det faktum att energifenomenet utmärker sig både som universums och vår egen förmåga att skapa verkningar. Objektiva verkningar i form av fysiska processer samt deras resultat; och subjektiva verkningar i form av livsupplevelse och medvetande för Jaget i oss.

Slutligen är den tredje aspekten representerad av de ovannämnda verkningarna - de objektiva såväl som de subjektiva - och där de objektiva också omfattar den arsenal av olika *former*, som energin kan anta - de så kallade energiformerna (först och främst representerade av stoff/materia ($E = mc^2$), men också av rörelse, ljus, ljud, värme, elektromagnetism, etc.).

* * *

För att belysa det sätt varpå det treeniga funktionskomplexet i praktiken realiserar sig självt, och som har frambringandet av **kunskap om varandet** och därmed livsupplevelse och medvetande som resultat, kan slutligen anföras att *dessa subjektiva "produkter" helt enkelt är en fråga om det sätt varpå skapar-/upplevelseförmågan/energin tillsammans med de här förekommande objektiva processerna existerar för principen skaparen/upplevaren/Jaget.*

Betraktar man denna definition närmare, inser man att den subjektiva aspekten som en följd av treenighetekomplexet är organiskt integrerad i den objektiva aspekten på ett sådant sätt att den subjektiva aspekten har inflytande på den objektiva aspekten precis som denna har inflytande på den subjektiva aspekten; dvs. de två aspekterna är sammankopplade på ett sådant sätt att ett ändamålsenligt samarbete mellan dem är möjligt. Ett samarbete som också lämnar plats för ett visst mått av fri viljeföring för Jagets vidkommande (stokastiskt tänkande, matematisk reflektion, lingvistisk aktivitet, pragmatiskt beteende etc.) ...

Tillägg:

Medan medvetande som sagt definieras som *kunskap om "Någots" varande*, innefattar begreppet **kunskap** den händelse att "Något" *har* eller *får* subjektiv existens för någon. Nämligen genom den funktion vi kallar upplevelse/livsupplevelse.

